

PRÍLOHA B
NÁVRHY NA ORGANIZOVANIE
SYNODÁLNEHO KONZULTAČNÉHO STRETNUTIA

Synodálne konzultačné stretnutia možno organizovať medzi rôznymi skupinami vo farnosti alebo spojením rôznych ľudí z rôznych farností. Pri organizovaní konzultačných stretnutí môžu spolupracovať aj iné diecézne orgány alebo rehoľné či laické organizácie. Nasleduje všeobecný prehľad krokov, ktoré možno vykonať.

1. Navrhujeme vytvoriť **organizačný tím**, ktorý bude plánovať a realizovať konzultačný proces a stretnutia na miestnej úrovni, vrátane rozlišovania, ako osloviť ľudí a aké sú najvhodnejšie metódy na podporu dialógu a účasti v kontexte autentickej synodálnej skúsenosti.

2. K **účasti** možno povzbudiť prostredníctvom farských oznamov, sociálnych médií, listov atď. Snahu o identifikáciu a oslovenie tých, ktorí už dlhší čas nie sú v pravidelnom kontakte s cirkevným spoločenstvom, možno vyvinúť zvlášť za pomoci orgánov danej štvrte a miestnych cirkevných inštitúcií, ako sú školy a komunitné centrá. Je potrebné vynaložiť dostatočné úsilie na zapojenie tých, ktorí sú vylúčení, alebo ktorých hlasy sa často neberú do úvahy.

3. V ideálnom prípade by sa mali zúčastniť ľudia odrážajúci **rôznorodosť** komunit, skúseností, kultúr, veku a životného štýlu. Veľkosť skupín môže závisieť od miesta konania a počtu moderátorov.

4. Približne 2 – 3 týždne pred stretnutím by sa mal všetkým účastníkom poslať **prípravný materiál** na modlitbu a rozjímanie. Môže obsahovať krátke čítanie o princípoch synodality, hlavné otázky na rozjímanie a niekoľko návrhov na modlitbu a rozlišovanie ohľadom týchto otázok, vrátane odporúčaných úryvkov z Písma. Účastníci by mali byť informovaní aj o metóde, ktorá sa bude používať na synodálnom stretnutí. Mali by si vyhradiť čas na osobnú prípravu s využitím všetkých týchto materiálov, pretože to je pre plodný dialóg rozhodujúce.

5. Hlavné **otázky na zamyslenie** by mali byť relevantné a stručné. Často je lepšie mať niekoľko otázok, ktoré sa dajú preskúmať do hĺbky, než veľa otázok, na ktoré by sa dali získať povrchné odpovede. Táto synoda kladie túto **základnú otázku**: Synodálna cirkev pri ohlasovaní evanjelia „kráča spoločne“. Ako sa toto „spoločné kráčanie“ uskutočňuje dnes vo vašej miestnej cirkvi? K akým krokom nás Duch pozýva, aby sme rástli v našom „spoločnom kráčaní“? (PD 26) Pri odpovediach na tieto otázky si máme:

- *spomenúť na naše skúsenosti*: Aké skúsenosti z našej miestnej cirkvi nám prichádzajú na myseľ pri tejto otázke?

- *rozobrať tieto skúsenosti hlbšie*: Aké radosti vám priniesli? S akými ťažkosťami a prekážkami ste sa stretli? Aké rany odhalili? Aké poznatky priniesli?

- *zozbierať ovocie, s ktorým sa chceme podeliť*: Kde v týchto skúsenostiach zaznieva hlas Ducha Svätého? Čo od nás Duch žiada? Aké sú body, ktoré treba potvrdiť, vyhliadky na zmenu, kroky, ktoré treba podniknúť? Kde sme zaregistrovali súhlas? Aké cesty sa otvárajú pre našu miestnu cirkev?

Pre účastníkov je často veľmi užitočné zamyslieť sa nad doterajšou cestou ich miestnej komunity. Aká bola história života viery ich spoločenstva? Akú cestu komunita prešla, aby sa dostala tam, kde je teraz? Ako ste pocítili Božiu prítomnosť? Spoločné spomínanie na minulosť často pomáha budovať spoločenstvo a usmerňovať ďalšiu cestu.

Bolo vypracovaných desať tém, ktoré majú pomôcť pri skúmaní tejto základnej otázky a ktoré zdôrazňujú niektoré významné aspekty „prežívanej synodality“ (PD 30). Otázky, ktoré sprevádzajú každú z desiatich tém, možno použiť ako východiskový bod alebo ako usmernenie na obohatenie konzultácie. Tieto otázky nájdete v 5. časti *Vademéka*, ale podrobnejšiu verziu nájdete v sprievodných materiáloch, ktoré sú k dispozícii na webovej stránke synody.

6. Treba zabezpečiť, aby bol dostatočný počet **moderátorov** skupín, v súlade so zvolenou metódou a formátom zberu príspevkov do konzultácie a aby boli primerane vyškolení na vedenie procesu. Mala by sa určiť aj skupina ľudí, ktorí pripravia zhrnutie celej konzultácie.

7. Počas stretnutia bude zásadnú úlohu zohrávať **spoločná modlitba a liturgia**. Vzájomné počúvanie je založené na počúvaní Božieho slova a Ducha Svätého. Môžeme použiť vhodné formy modlitby, aby sme prosili o Božie vedenie a inšpiráciu na prehĺbenie nášho vzájomného spoločenstva. Liturgia a spoločné rozjímanie nad Písmom môžu byť v tomto smere veľmi užitočnými nástrojmi.

8. Na **skupinový dialóg** možno použiť vhodnú metódu, ktorá odráža princípy synodality. Napríklad metóda **duchovného rozhovoru** podporuje aktívnu účasť, pozorné počúvanie, reflexívny rozhovor a duchovné rozlišovanie. Účastníci vytvoria malé skupiny, približne 6 – 7 ľudí z rôznych prostredí. Táto metóda trvá najmenej hodinu a pozostáva z troch častí. V prvej časti sa každý postupne podelí o ovocie svojej modlitby v súvislosti s otázkami na zamyslenie, ktoré boli predtým rozoslané (pozri č. 5 tohto dodatku). V tejto fáze sa nediskutuje; účastníci jednoducho hlboko počúvajú každého účastníka a pozorujú, ako Duch Svätý pôsobí v nich samých, v osobe, ktorá hovorí, a v celej skupine. Potom nasleduje čas ticha na pozorovanie pohybov vo vlastnom vnútri. V druhej časti sa účastníci podelia o to, čo ich v prvom bloku a počas ticha najviac zaujalo. Môže sa viesť aj dialóg, ale so zachovaním rovnakého duchovného zamerania. Po tomto bloku nasleduje čas ticha. V treťom bloku sa účastníci zamyslia nad tým, čo ich v rozhovore vnútorne zasiahlo a čo sa ich najviac dotklo. Zaznamenané sú aj nové poznatky a otázky, ktoré ešte neboli zodpovedané. Rozhovor môžu ukončiť spontánne modlitby vďaky. Každá malá skupina bude mať spravidla moderátora a zapisovateľa, ktorý bude robiť poznámky (podrobný opis tohto procesu nájdete na webovej stránke Biskupskej synody).

9. Po skončení skupinového dialógu by ho účastníci mali **zhodnotiť** a podeliť sa o svoje skúsenosti z tohto procesu vo svojej malej skupine. Aké boli ich skúsenosti? Aké boli pozitíva a negatíva? Čo nové mohli pochopiť? Čo sa naučili o synodálnom štýle? Ako bol Boh prítomný a pôsobil počas ich spoločného času?

10. Účastníci by sa potom mali dohodnúť na **spätnej väzbe**, ktorá sa má oznámiť organizačnému/facilitačnému tímu. Ako základ pre túto spätnú väzbu na miestnej úrovni možno použiť usmerňujúce otázky pre diecéznu syntézu opísané v 4. časti *Vademéka* (pozri tiež prílohu D).

11. Všetci účastníci sa potom môžu stretnúť, aby uzavreli stretnutie. Zástupca každej malej skupiny sa môže stručne podeliť o svoje skúsenosti. Účastníci by mali byť informovaní o ďalšej

fáze synodálneho procesu, aby vedeli, ako môže ich príspevok pomôcť celej Cirkvi. Odporúča sa, aby sa stretnutie ukončilo modlitbou alebo ďakovnou piesňou.

12. Po stretnutí sa môžu členovia organizačného/facilitačného tímu stretnúť, aby zhodnotili celú skúsenosť a pripravili zhrnutie na základe spätnej väzby od všetkých malých skupín. Svoju syntézu potom môžu poslať diecéznemu referentovi (referentom).

13. Ak sa niektorí ľudia nemôžu zúčastniť na stretnutí osobne alebo na diaľku, treba vynaložiť maximálne úsilie, aby sa s nimi dalo spojiť prostredníctvom textových správ, telefonátov, rozhlasového vysielania alebo iných vhodných prostriedkov. Je dôležité, aby sme sa snažili počúvať hlasy všetkých, najmä tých, ktorí sú na okraji spoločnosti.

Ďalšie zdroje nájdete na webovej stránke Biskupskej synody.